

ฉบับพิเศษ หน้า ๑๓

เล่ม ๗๗ ตอนที่ ๑๑๒ ราชกิจจานุเบกษา ๓๑ ธันวาคม ๒๕๐๓

พระราชบัญญัติ

โรงแรม (ฉบับที่ ๕)

พ.ศ. ๒๕๐๓

ในพระปรมาภิไธย

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช

สัງวาลย์

ผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์

ให้ไว้ ณ วันที่ ๓๑ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๐๓

เป็นปีที่ ๑๕ ในรัชกาลปัจจุบัน

ฉบับพิเศษ หน้า ๑๔

เล่ม ๗๗ ตอนที่ ๑๑๒ ราชกิจจานุเบกษา ๓๑ ธันวาคม ๒๕๐๓

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยโรงแรม

พระมหากษัตริย์โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาแห่งรัฐชนรมนูญในฐานะรัฐสภา จึงมีพระบรมราชโองการให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติโรงแรม (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๐๓”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๐๔ เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติโรงแรม พุทธศักราช ๒๔๗๘ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติโรงแรม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๔๘๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๘ ในการออกใบอนุญาตเปิดโรงแรม ให้เก็บค่าธรรมเนียมตามประเภทของโรงแรมหรือตามลักษณะของห้องพัก ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง แต่ไม่เกินห้องละหนึ่งร้อยบาท”

ฉบับพิเศษ หน้า ๑๕

เล่ม ๗๗ ตอนที่ ๑๑๒ ราชกิจจานุเบกษา ๓๑ ธันวาคม ๒๕๐๓

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติโรงแรม พุทธศักราช ๒๔๗๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ มาตรา ๑๔ เจ้าสำนักมีหน้าที่ต้องจัดให้จัดข้อความลงในสมุดจดนามผู้พักในโอกาสแรกที่จะทำได้ และให้ผู้พักซึ่งมีอายุเกินสิบแปดปีลงลายมือชื่อไว้ในสมุดจดนามผู้พักหรือในบัตรจดนามผู้พักด้วย ถ้าผู้พักลงลายมือชื่อไม่ได้ ก็ให้ลงลายพิมพ์นิ้วมือ หากผู้พักคนใดไม่ยอมลงลายมือชื่อหรือลายพิมพ์นิ้วมือ ห้ามมิให้รับผู้นั้นพักในโรงแรม

สมุดจดนามผู้พักและบัตรจดนามผู้พัก ให้เป็นไปตามแบบที่กำหนดในกฎกระทรวง และให้ถือว่าบัตรจดนามผู้พักเป็นส่วนหนึ่งของสมุดจดนามผู้พัก

การจัดข้อความลงในสมุดจดนามผู้พักหรือในบัตรจดนามผู้พัก ต้องจดทุกรายการ ห้ามมิให้ปล่อยช่องว่างไว้โดยไม่มีเหตุผลสมควร ถ้ารายการใดเขียนผิด ห้ามมิให้ลบ แต่ให้ขีดฆ่า แก้หรือตลบเติม แล้วให้ผู้จดลงลายมือชื่อกำกับไว้ ”

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ส. ชนะรัตน์

นายกรัฐมนตรี

ฉบับพิเศษ หน้า ๑๖

เล่ม ๗๗ ตอนที่ ๑๑๒ ราชกิจจานุเบกษา ๓๑ ธันวาคม ๒๕๐๓

หมายเหตุ:— เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ ตามกฎหมายฉบับปัจจุบันเจ้าพนักงานโรงแรมมีหน้าที่จะต้องจัดข้อความลงในสมุดจดนามผู้พักที่เมื่อการพักนั้นเป็นการพักเกินกว่า ๑ นาฬิกาของวันรุ่งขึ้น การบัญญัติดังกล่าวทำให้เกิดการขัดแย้งกันได้ จึงจำเป็นต้องแก้ไขกฎหมายบังคับให้เจ้าพนักงานโรงแรมต้องจดนามผู้พักทุกครั้งที่เขาพักไม่ว่าจะพักในเวลาใด และเนื่องจากอัตราค่าธรรมเนียมการออกใบอนุญาตโรงแรมที่เรียกเก็บอยู่ในขณะนี้ยังนับว่าอยู่ในอัตราต่ำ จึงควรปรับปรุงอัตราค่าธรรมเนียมดังกล่าวให้เหมาะสม